

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA NR. _____

Dosar nr. _____

Ședința publică de la _____

Completul compus din:

PREȘEDINTE - _____ - judecător
 JUDECĂTORI - _____ - judecător
 _____ - președinte de secție
 Grefier - _____

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursurilor declarate de pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Administrația Finanțelor Publice Brașov împotriva sentinței civile nr. _____ din _____ pronunțată de Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr. _____, având ca obiect anulare act control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Dezbaterile în de față au avut loc în ședința publică din 9 septembrie 2008, când partea prezentă a pus concluzii, în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța în temeiul art.146 Cod procedură civilă pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise și în baza art.260 alin.1 Cod procedură civilă, în vederea deliberării, a amânat pronunțarea pentru _____, respectiv pentru astăzi _____.

CURTEA

Prin sentința civilă nr. _____ pronunțată de Tribunalul Brașov secția comercială și de contencios administrativ și fiscal în dosar _____

s-a admis in parte acțiunea formulată de reclamantul [redacted] în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Administrația Finanțelor Publice Brașov și, în consecință s-a dispus anularea Deciziei nr. [redacted] emisă de DGFP Brașov și a Deciziei de impunere anuală nr. [redacted] emisă de AFP Brașov.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut următoarele considerente:

La data de [redacted], prin adresa nr. [redacted], pârâta AFP Brașov i-a comunicat reclamantului, prin alte acte, și decizia de impunere nr. [redacted] din data de [redacted] prin care s-a stabilit un impozit în sumă de [redacted] lei.

Împotriva acestei decizii de impunere, reclamantul a formulat contestație, potrivit dispozițiilor art. 205 și urm. din Codul de Procedură Fiscală.

Prin Decizia Nr. [redacted] DGFP Brașov a respins ca neîntemeiată contestația formulată de reclamant.

Cu privire la excepția de nelegalitate invocată de reclamant, față de dispozițiile art. 4 al. 1 teza finală din Legea nr.554/2004, nu s-a dispus suspendarea cauzei, instanța de contencios fiind cea investită cu soluționarea excepției.

Reclamantul face confuzie însă între excepția de nelegalitate așa cum este ea reglementată de art. 4 din Legea contenciosului administrativ și nulitatea unui act, absolută sau relativă. Consecințele juridice ale invocării excepției de nelegalitate sau ale excepției nulității sunt diferite: excepția de nelegalitate, fiind un mijloc de apărare, duce, în caz de admitere, la neluarea în considerare a actului vizat în speța dedusă judecării, actul continuând să existe, pe când excepția nulității (absolute sau relative) duce la anularea, la desființarea actului (totală sau parțială). În același timp, excepția de nelegalitate poate fi invocată doar cu privire la acte administrative (fiscale), și nu cu privire la operațiuni administrative, reclamantul vizând, prin excepția de nelegalitate invocată, și procedura de comunicare, care nu reprezintă un act administrativ/fiscal.

Verificarea legalității actului administrativ contestat pe calea excepției de nelegalitate presupune cenzurarea acestuia prin raportare la dispozițiile legii, iar nu prin raportare la o situație de fapt de natură a afecta legalitatea actului datorită incidenței unor neregularități procedurale.

Practica judiciară a stabilit că o condiție prealabilă, obligatorie pentru admisibilitatea excepției de nelegalitate este ca actul ce formează obiectul cauzei pe fond să fie emis în aplicarea actului administrativ a cărui nelegalitate este invocată pe cale de excepție. Or, instanța de fond constată că reclamantul invocă însăși nelegalitatea actului care formează obiectul cauzei pe fond, așa încât acțiunea reclamantului a fost analizată pe fond.

Cu privire la autoritatea care figurează în antetul deciziei de impunere nr. [redacted] din data de [redacted] instanța de fond a

constatat că, deși aceasta a fost emisă în _____, în act figurează și ANAF, instituție înființată ulterior emiterii deciziei. Este nefondată susținerea pârâtului AFP Brașov potrivit căreia deciziile de impunere poartă semnătura și ștampila unității emitente și sunt întocmite pe formulare prevăzute de legiuitor la data comunicării acestora. Comunicarea s-a făcut în anul 2007, iar decizia de impunere a fost emisă în anul 2003, așa încât aceasta nu putea să cuprindă decât elemente, instituții existente la data emiterii, deoarece în caz contrar și potrivit susținerilor pârâtei AFP Brașov ar însemna că actul a fost întocmit în 2007 (la data comunicării) și antedatat (_____) .

Prima instanță a constatat că mai există o decizie de impunere anuală pentru persoanele fizice, emisă pe numele reclamantului, pentru același an 2002, cu același număr, _____, dar la o altă dată, _____ pentru aceeași sumă. Este întocmit de un alt inspector fiscal, _____ în loc de _____ care figurează pe decizia de impunere pe anul 2002 emisă la data de _____.

În condițiile în care pârâta AFP Brașov a emis două decizii de impunere, la date diferite, pentru același impozit, instanța de fond a apreciat că modalitatea în care a procedat această pârâtă, sub aspectul condițiilor de formă, este nelegală, și a dispus anularea deciziei de impunere nr. _____ din data de _____.

Cu privire la tardivitatea emiterii deciziei de impunere, s-a apreciat că apărarea reclamantului este nefondată. Potrivit art. 3 din OMFP 569/2003, decizia putea fi emisă până la data de _____, așa încât decizia emisă la data de _____ a fost emisă în termen. Raportat la această dată și la dispozițiile art. 91, 131 Cod Procedură Fiscală, instanța de fond a apreciat că nu este prescris dreptul organelor fiscale de a stabili obligația fiscală și, respectiv, dreptul de a cere executarea silită.

Cu privire la quantumul impozitului stabilit, prima instanță a reținut că organele fiscale au respectat dispozițiile OMF 52/2003 și datele rezultate din declarația de venit global, suma stabilită fiind cea corectă.

Raportat considerentelor expuse, instanța de fond _____, în temeiul dispozițiilor art. 218 din Codul de Procedură Fiscală și art. 18 din Leg. 554/2004, a admis, în parte, acțiunea reclamantului și, pe cale de consecință, au fost anulate decizia nr. _____ emisă de DGFP Brașov și decizia de impunere anuală nr. _____ emisă de AFP Brașov.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs, în termen legal, pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Administrația Finanțelor Publice Brașov solicitând admiterea recursurilor _____, casarea sentinței atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare instanței de fond pentru a se pronunța asupra tuturor petitelor acțiunii.

Recurenta DGFP Brașov a arătat că Decizia de impunere anuală pentru persoane fizice române cu domiciliul în România pe anul 2002, nr. _____, a fost emisă de organul fiscal din cadrul _____.

Administrației Finanțelor Publice Brașov în baza declarației de venit global înregistrată sub nr. [redacted] de către persoană fizică [redacted] la AFP Brașov și documentele existente în baza de date a organului fiscal.

Recurenta a mai arătat că reclamantul în acțiunea sa a solicitat constatarea nulității actului administrativ fiscal pe motiv că acesta nu cuprinde elementele cerute de legiuitor cu privire la forma și conținutul actului administrativ.

Instanța de fond a interpretat în mod greșit dispozițiile art.46 Cod procedură fiscală, întrucât din documentele existente în copie la dosarul cauzei rezultă că Decizia de impunere anuală pentru persoanele fizice române cu domiciliul în România pe anul 2002, nr. [redacted] a fost semnată de conducătorul unității fiscale, de către șeful serviciului și persoana care a întocmit decizia de impunere și aceasta poartă ștampila unității fiscale.

Mai mult, decizia de impunere în cauză poartă denumirea organului fiscal care a emis-o la data de [redacted] și anume Administrația Finanțelor Publice a Municipiului [redacted].

Potrivit prevederilor art.46 coroborat cu art.43 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actul administrativ fiscal, respectiv Decizia de impunere nr. [redacted] a fost emisă în mod legal, astfel că nu se justifică nulitatea actului în cauză.

Mai mult, persoana fizică [redacted] și-a însușit obligația de plată a diferenței de impozit pe venit pe anul 2002 și cu chitanța [redacted] a achitat în termenul legal diferența de impozit pe venit în valoare de [redacted] stabilită ca datorată prin Decizia de impunere nr. [redacted].

Recurenta AFP [redacted] a arătat că instanța de judecată a interpretat greșit dispozițiile art.46 Cod procedură fiscală care prevăd în mod expres cazurile de nulitate ale actului administrativ fiscal.

Legiuitorul a enumerat în mod expres cazurile de nulitate, fără a se regăsi în cazurile de instituția emitentă, respectiv ANAF. Cât timp organul emitent al actului administrativ fiscal este același AFP Brașov și se regăsește în antetul actului administrativ fiscal, consideră că apariția instituției centrale reprezentată de ANAF nu reprezintă relevanță deosebită care să ducă la anularea actului administrativ fiscal.

Schimbarea denumirii instituției centrale fără a schimba denumirea organului fiscal emitent nu este reglementată de legiuitor ca fiind condiție de nulitate.

Condițiile de nulitate reglementate de legiuitor sunt cele prevăzute de art.46 Cod procedură fiscală, iar numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal precum și semnătura acesteia există în actul administrativ contestat, astfel că nu poate achiesa la interpretarea instanței de judecată din motivarea hotărârii judecătorești.

Recurenta a mai arătat că instanța de fond urma să se pronunțe asupra tuturor petitelor acțiunii, având în vedere faptul că în acțiunea introductivă reclamantul a solicitat instanței să constate că sumele stabilite prin decizia contestată nu sunt datorate, să constate nulitatea deciziei, precum și obligarea organului fiscal la restituirea sumelor încasate fără drept. Astfel, sentința pronunțată este confuză, instanța rezumându-se a se pronunța asupra motivelor de nulitate, deși în motivare a cercetat fondul cauzei, cât timp a constatat că sumele nu sunt datorate.

Recurentele au depus la dosar Decizia nr. [redacted] prin care s-a admis contestația formulată de petentul [redacted] pentru suma de [redacted] lei stabilită prin Decizia nr. [redacted] și s-a dispus anularea acestei decizii fiind comunicată în mod eronat.

Intimatul [redacted] a depus la dosar întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursurilor ca nemotivate în drept și neîntemeiate.

Examinând cauza prin prisma motivelor invocate și a dispozițiilor art.304 ind.1 Cod procedură civilă, instanța de control judiciar constată că recursurile promovate împotriva sentinței civile [redacted] pronunțată de Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr. [redacted] sunt întemeiate.

Prin cererea de chemare în judecată reclamantul a solicitat în contradictoriu cu pârâtele DGFP Brașov și AFP Brașov anularea deciziei nr. [redacted] emisă de DGFP Brașov, constatarea că sumele stabilite prin decizia de impunere anuală pentru persoanele fizice pe anul 2002, nr. [redacted] nu sunt datorate, constatarea nulității absolute a deciziei de impunere nr. [redacted], constatarea că obligația de plată și dreptul la acțiunea a organului fiscal s-au stins ca efect al prescripției, precum și obligarea organului fiscal la restituirea sumelor încasate fără drept.

De asemenea, reclamantul a invocat excepția de nelegalitate a Deciziei de impunere pe anul 2002 nr. [redacted].

Instanța de fond a dispus doar anularea Deciziei nr. [redacted] fără a se pronunța asupra celorlalte petite și a excepției de nelegalitate.

Considerentul pentru care instanța de fond a anulat decizia nr. [redacted] a fost acela că pârâta AFP Brașov a mai emis o decizie de impunere anuală pentru anul 2002 cu același nr. [redacted] dar la o altă dată, respectiv 2.10.2003 pentru aceeași sumă.

Curtea, constată că prin Decizia [redacted] emisă de DGFP Brașov s-a dispus anularea Deciziei nr. [redacted] ca fiind comunicată în mod eronat.

În acest context, se constată că pe de o parte, instanța de fond a anulat Decizia nr. [redacted], iar pe de altă parte DGFP Brașov a dispus anularea Deciziei nr. [redacted], astfel că, pentru anul 2002 reclamantului i s-au anulat deciziile de impunere anuală.

Astfel, ratiunile pentru care instanța de fond a dispus anularea Deciziei nr. [redacted] nu mai subzistă deoarece și organul fiscal a anulat decizia pentru același an emisă ulterior, respectiv la octombrie 2003.

Pentru aceste considerente, Curtea apreciază că se impune casarea sentinței atacate, și trimiterea cauzei spre rejudecare având în vedere în primul rând faptul că instanța de fond nu s-a pronunțat asupra tuturor petitelor, ceea ce echivalent cu necercetarea fondului cauzei, și în al doilea rând faptul că motivele reținute de instanța de fond s-au schimbat, în sensul că organul fiscal a anulat cea de a doua decizie comunicată în mod eronat.

Pe cale de consecință, Curtea, în temeiul art.312 alin.1, 2 și 5 Cod procedură civilă va admite recursul declarat de pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Administrația Finanțelor Publice Brașov împotriva sentinței civile nr. [redacted], pronunțată de Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr. [redacted] va casa sentința și va trimite cauza spre rejudecare pe fond pentru a se pronunța asupra tuturor petitelor.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Admite recursurile declarate de recurenții Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov cu sediul în str. M. Kogălniceanu nr.7, și Administrația Finanțelor Publice Brașov cu sediul în str.M. Kogălniceanu nr.7, împotriva sentinței civile nr. [redacted] din [redacted], pronunțată de Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr. [redacted].

Casează sentința atacată și trimite cauza spre rejudecare, aceleași instanțe, Tribunalul Brașov.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică, astăzi 1 [redacted] 2006.